

אחרי שפירנסה את כל בעליה, מצאה דליה לביא

בעל ג' דליה לביא בחברת בחיר ליבה מיספר 3, קולין ברן, סקוטי בלונדי ואתלט, המשמש גם כמנהל עסקיה, איתו פתחה דיסקוטק. לאחר שני נישואים מפוספסים — האם תצליח הפעם דווקא עם הסקוטי?

בחיים שלי", אומרת דליה לביא, "הכל דופק רק בפעם השלישית". אחרי שתי קריירות שלא הצליחו, היא מגסה את עצמה עכשיו — ובהצלחה — כומרת. אחרי שני נישואים שעלו בתוהו, מגיע תורם של הנישואים השלישים. בחיר ליבה של דליה הוא המנהל שלה קולין ברן, סקוטי בלונדי ואתלטי. השווה לדליה בגובה ובגיל.

יש להם גם דברים משותפים נוספים: "שנינו בנינו את עצמנו", אומר קולין ברן, לשעבר בעל קאזינו למשחקימול במנצ'סטר. "אנו לוחמים את אותה המלחמה על בטחוננו העצמי. לדליה יש הרבה

"קולין הוא הגבר הראשון העובד עימי — לא נגדי"

תסביכים. אבל התסביך העיקרי שלה הוא פחד הקיום. הסיוט שלה הוא שיום אחד תעמוד בלי אמצעים. סיוט זה שולט בה לחלוטין. יש לה חלומות בלהות. לפעמים היא פורשת את זרועותיה בלילה ונאחזת.

פחד זה מפני הקיום הפך את דליה האימפולסיבית ובעלת הטמפרמנט לכור כב שאינו מכיר בכל מעצורים נפשיים. במשך התצלומים של תוכנית הטלוויזיה אודותיה, בת 45 הדקות, שתשודר בטל-וויזיה הגרמנית תחת הכותרת, "התלך יחד עימי?" היא דייקנית. שקטה וממושמת. אולם כאשר היא צועקת, זה מהדהד כמו אש ממיקלעי צה"ל. כשהיא בוכה, היא מתייפחת כמו מקוננת יווניה. הפחד מפני הכישלון רודף אותה ללא הרף. משתלשלת

במדינה פשע מאורגן

הפשע המאורגן בישראל

כבר התבסס

"בישראל קיים כבר השלב הראשון של הפשע המאורגן". קביעה זו, מפי הד"ר מנחם אמיר, עור מדת בסתירה חריפה לעמדתה של משטרת ישראל, שחזרה וקבעה שוב ושוב, כאותו איכר שחזה לראשונה בחייו בג'ירפה כגן חיות, כי אין חיה משונה כזאת.

סתירה זו אינה מטרידה את הסוציולוג. קיימת בישראל התארגנות לא חוקית בתחומים מסויימים, מתוך ניסיון להשתלט על שירותים כלכליים מסויימים, כמו הור בלות ושירותי הארחה. באוכל תמיד קל יותר להשתלט, כי בענף זה עובדים תמיד במזומנים. גם דמי-ההגנה שמשלמים בענף הבידור הם חלק משלב ראשון זה של הפשע המאורגן. מה שכנראה אין עדיין בישראל — או לפחות אין עדיין הוכחות

סוציולוג אמיר יש חיה כזאת...

לכך — זה שהמשטרה מעלימה עין ככוונה, בגלל שהיא מקבלת דמי-לייחורק". **צנחן ושוטר**. מה שמכותו של הסוציולוג המשופם לערער על דעתם — לפחות הפימבית — של מומחי משטרת ישראל? לאחר שהיה בסלמ"ח, במשק, וביחידה 101, סיים הצבר, בן ה-42 כיום, תואר שני בסוציולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, יצא ב-1958 להשתלמות בארצות-הברית. הוא שירת שלוש שנים כשוטר במשטרת פנסילבניה, עבד כסוציולוג בבתי-סוהר שם, למד שם קרימינולוגיה, ולאחר שסיים את הדוקטורט, לימד שנתיים באוניברסיטה בפנסיילניה. ב-1966 חזר לארץ, מונה כראש מחלקת-המחקר במשרד הסעד, ויצא לפני שנתיים שוב לקליפורניה, שם העביר, בין היתר, קורסים בפשע המאורגן. כשהוא משתתף, במקביל, בחקירת הפשע המאורגן בקליפורניה, בשיתוף עם השלטונות המקומיים.

שחיתות בבחירות. הפשע המאורגן איננו אף פעם בעל דגם אחיד. קובע אמיר, "בכל ארץ יש לו תנאים מיוחדים. בישראל, צריך לזכור, ישנה מסורת ארוכה של שחיתות בבחירות. המפלגות נהגו מאז ומתמיד שלם לראשי מעולות כדי שייבאו את המשפחות הלפפי — על הפתק הנכון. כך היה גם בארצות-הברית עם המהגרים האיטלקים. אחד הדברים שיצרו את הבוסים הגדולים של הפשע המאורגן שם, היתה יכולתם להביא בלוקים גדולים של בוחרים לקלפי. שלב ההתפתחות הבא, קיים גם הוא כבר בארץ: תחומי פרנסה מסויימים נמצאים בשליטת קבוצות פלי-ליות מסויימות, ועל הקורבנות מופעל לחץ, אימים, ולעיתים מכות והצתות."

נמילת שוחד. "מה השלב הבא?" "משטרה מושחתת". קובע ד"ר אמיר, "כיום, פתוחה עדיין השאלה מדוע המשרה איננה מתערבת בתחומי פשע מסויימים, כמו דמי-ההגנה על מועדונים, זנות, מועדוני-קלפים וכדומה. לעיתים, יש למשטרה שיקולים משלה להרשות עיסוקי פשע אלה (המשך בעמוד 36)

סקוטי שאינו מקמץ

נאהבה

רוצה להיות רק אשה. לבשל, לגדל ילדים, לקלף תפוחי אדמה... לפעמים נדמה לי שאני רק מוצר, שעושים אותו. אני צריכה לעשות את הכל כדי שהמוצר הזה ימכור את עצמו, כי מזה חיים כולם: אמי, אחותי, בני ראובן, וגם קולין, הידיד והמנהל שלי.

"אני מאושרת מאוד איתו, מזה שנה. קולין הוא הגבר הראשון העובד עימי, ולא נגדי."

המאהב הטוב

דליה לביא וידידה האחרון, צעיר מנחם גפן, בביקורם האחרון בישראל. בזמנו, פרחו ביניהם האהבה והרקיעה שחקים. בכתבה זו, שהופיעה בשבועון-הענק הגרמני "שטרן", מפורטת כל פרט נגריה המאכזבים של דליה, כשאנב כך מצטיירת תמונתה המיוחדת-במינה כפי שחיא נראית בעיני הקהל הגרמני. דליה לביא נשואה כבר פעמיים.

בין זה לזה היא חותמת אוטוגרפים ביד שמאל, כרוב הישראליים. בהפיסקות בין הצילומים, כשהצוות יושב על שפת הכביש, עייף ורוצץ, היא מבררת את כולם בבדיחות יהודיות: "כהן מבקר אצל גרין ומספר: אני בא אל הדלת שלו, ופותח — היא סגורה. אני מצלצל — ואין פעמון". נו, ז', אז בכלל לא נכר נסתי. הצחקו הקשה והצרוד שלה גובר על צחוקם של כל האחרים.

דליה לביא, שנולדה בחיפה ב-1942 בשם דליה לווינובוק, והמבורגת בשש שנים מימי מדינת ישראל, אומרת: "לפעמים הייתי

על הטקסט במכה אחת ויודעת מה מצפים ממנה בדיוק.

בבוקר, בשעה שבע, היא דוחרת, בי שלושים מעלות חום. על סוסה ערבייה לבנה, עד שרגליה רועדות והדם נוטף מנחיריה. לעיני המצלמה היא רצה לתוך ים-המלח למרות שהמים שורפים בתוך פצע קטן באצבעה כאש חופת. היא צועדת במרבה הנגב בבגדי בדואים וברגליים יחפות על פני החול הלוהט. היא שרה בעשן המדרור על שפת-הים של כפר מולדתה שביציון, בצפון ישראל.

יתוף הפעולה משתלם. קולין ברן, שהיה רוכב בגרבי ניילון בגיל 15, פתח יחד עם דליה לא מכבר דיסקוטק במנצ'סטר בשם ראובן, וקנה בארבעים אלף ל"י וולטרס' מסומש מדגם ענן כסוף.

גם שני בעליה של דליה לא יכלו מעורר להם להתלונן על חוסר נדיבות מצידה. שני הם היו חיי-מלכים על משכורתה האסטרטגית נומית מסרטיה, ושניהם ידעו לשלב בזריזות את הנעים עם המועיל.

את בעלה הראשון, איש-העסקים הצעיר פתי ז'אק ז'אק, הכירה דליה ב-1960 בהסרת הקופרודוקציה הצרפתית-ישראלית, חולות לוהטים. הוא נשא את בת ה-18 ועבר עימה לצרפת, וכך שיחרר אותה מהצורך הטורדני לשרת בצבא בארץ היקודש.

ולם מוצר חייצוא הישראלי מכניס המטבע הזר לא חשה את עצמה בטוב